

شماره ۱۹۵۹

تاریخ ۲۴ مهر ۱۳۶۴

جع

اوایل سرخانه شورای نگهبان
۵۴۹۳۶
شماره ۱۶۷۲
تاریخ ۲۴ مهر ۱۳۶۴

شورای محترم نگهبان

عطف بهنامه شماره ۴۹۵۰ - ۴۹۵۱ - ۶۴/۹/۵ و پیرو نامه شماره ۱۶۷۲

مو رخ ۶۴/۸/۱۸ ،

طرح قانونی مطبوعات که پس از رفع اشکالات اعلام شده در جلسه علنی روز دوشنبه ۱۳۶۴/۱۱/۱۴ مجلس شورای اسلامی بتصویب رسیده است، در اجرای اصل نودوچهارم قانون اساسی برای اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود .

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۱۴

۱۴

۱۴

شماره ۱۹۴۴

تاریخ ۱۶ مرداد

بیان

طرح قانونی مطبوعات

"ن" والقلم و مایسپترون سوگند به قلم آنچه می نویسند.

"قرآن کریم"

نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند، مگر آنکه مخل به مبانی اسلام یا حقوق عمومی باشد، تفصیل آنرا قانون معین میکند.

"قانون اساسی اصل ۲۴"

فصل اول – تعریف مطبوعات

ماده ۱ – مطبوعات در این قانون عبارتند از نشریاتی که بطور منظم با نام ثابت و تاریخ و شماره ردیف در زمینه‌های گوناگون خبری، انتقادی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، کشاورزی، فرهنگی، دینی، علمی، فنی، نظامی، هنری، ورزشی منتشر می‌شوند.

تبصره – انتشار فوق العاده اختصاص به نشریه‌ای دارد که بطور مرتب انتشار می‌یابد.

فصل دوم – رسالت مطبوعات

ماده ۲ – رسالتی که مطبوعات در نظام جمهوری اسلامی بر عهده دارد، عبارتست از.

الف – روش ساختن افکار عمومی و بالابردن سطح معلومات و دانش مودم در یک یا چند زمینه مورد اشاره در ماده ۱.

ب – پیشبرد اهدافی که در قانون اساسی جمهوری اسلامی بیان شده است.

ج – تلاش برای نفی مربزبندیهای کاذب و تفرقه‌انگیز و قراردادن اشار مختلف جامعه در مقابل یکدیگر، مانند دسته‌بندی مردم بر اساس نژاد، زبان، رسم، سنن محلی و

د – مبارزه با مظاهر فرهنگ استعماری (اسراف، تبذیر، لغو، تجمل پرستی، اشاعه فحشاً و ...) و ترویج و تبلیغ فرهنگ اصیل اسلامی و گسترش فضائل اخلاقی.

ه – حفظ و تحکیم سیاست نهشرقی نه غربی.

تبصره – هر یک از مطبوعات باید حداقل در تحقیق یکی از موارد فوق الذکر سهیم و

بیان

باموارد دیگر به هیچ وجه در تفاسیر نبوده و در مسیر جمهوری اسلامی باشد.

فصل سوم - حقوق مطبوعات

ماده ۳ - مطبوعات حق دارند نظرات، انتقادات سازنده، پیشنهادها، توضیحات مردم و مسئولین را بارعايت موازین اسلامی و مصالح جامعه درج و به اطلاع عموم برسانند.

تبصره - انتقاد سازنده مشروط به دارابودن منطق واستدلال و برهیز از توهین، تحقیر و تحریب میباشد.

ماده ۴ - هیچ مقام دولتی و غیردولتی حق ندارد برای چاپ مطلب یا مقاله ای در صدد اعمال فشار بر مطبوعات برآید و یا به سانسور و کنترل نشریات مبادرت کند.

ماده ۵ - کسب و انتشار اخبار داخلی و خارجی که بمنظور افزایش آکاهی عمومی و حفظ مصالح جامعه باشد بارعايت این قانون حق قانونی مطبوعات است.

فصل چهارم - حدود مطبوعات

ماده ۶ - نشریات جز در موارد اخلال به مبانی واحکام اسلام و حقوق عمومی که در این فصل مشخص میشوند آزادند.

۱- نشر مطالب الحادی و مخالف موازین اسلامی و ترویج مطالبی که به اساس جمهوری اسلامی لطمہ وارد کند.

۲- اشاعه فحشاء و منکرات و انتشار عکسها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی.

۳- تبلیغ و ترویج اسراف و تبذیر.

۴- ایجاد اختلاف مابین اقشار جامعه، بویژه از طریق طرح مسائل نژادی و قومی.

۵- تحریض و تشویق افراد و گروهها به ارتکاب اعمالی علیه امنیت، حیثیت و منافع جمهوری اسلامی ایران در داخل یا خارج.

۶- فاش نمودن و انتشار اسناد و دستورها و مسائل محترمانه، اسرار نیروهای مسلح جمهوری اسلامی، نقشه و استحکامات نظامی، انتشار مذاکرات غیرعلنی مجلس شورای اسلامی و محاکم غیرعلنی دادگستری و تحقیقات مراجع قضائی بدون مجوز قانونی.

۷- اهانت به دین مبین اسلام و مقدسات آن و همچنین اهانت به مقام معظم رهبری و مراجع مسلم تقلید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شاره

تاریخ

-۴-

بیان

۸- افترا به مقامات ، نهادها ، ارگانها ، و هریک از افراد کشور و توهین به اشخاص حقیقی و حقوقی که حرمت شرعی دارند ، اگرچه از طریق انتشار عکس یا کاریکاتور باشد .
۹- سرتهمای ادبی و همچنین نقل مطالب از مطبوعات و احزاب و گروههای منحرف و مخالف اسلام (داخلی و خارجی) بنحوی که تبلیغ از آنها باشد . (حدود موارد فوق را آئین نامه مشخص میکند) .

تبصره - سرفت ادبی عبارتست از نسبت دادن عمدی تمام یا بخش قابل توجهی از آثار و نوشهای دیگران به خود یا غیر ولوبصورت ترجمه .

ماده ۷ - موارد ذیل ممنوع است .

الف - چاپ و انتشار نشریه ای که پروانه برای آن صادر شده و یا پروانه آن لغو گردیده و یا بدستور دادگاه بطور موقت یادآئم تعطیل گردیده است .

ب - انتشار نشریه بگونهای کماکن مطالب آن مغایری باشد با آنچه که متقاضی به نوع آن متعهد شده است .

ج - انتشار نشریه بنحوی که با نشریات موجود یا نشریاتی که بطور موقت یا دائم تعطیل شده اند از نظر نام ، علامت و شکل اشتباه شود .

د - انتشار نشریه بدون ذکر نام صاحب امتیاز و مدیر مسؤول و نشانی اداره نشریه و چاپخانه آن .

ه - مراکز نشر ، چاپ ، توزیع و فروش نشریات مجاز به چاپ و انتشار و عرضه مطبوعات و نشریاتی که از سوی هیأت نظارت مغایر با اصول متدرج در این قانون تشخیص داده شود نمیباشد .

فصل پنجم - شرایط متقاضی و مراحل صدور پروانه

ماده ۸ - انتشار نشریه به مسوولیت اشخاص حقیقی یا حقوقی با سرمایه ایرانی واحد پروانه از وزارت ارشاد اسلامی آزاد است .

تبصره - مطبوعاتی که از طرف سازمانهای آزاد بیخش اسلامی کشورهای دیگر منتشر میشود میتواند با سرمایه و مسوولیت اشخاص غیر ایرانی درجه رچوب قوانین مربوطه به خارجیان مقیم ایران موافقت وزارتین ارشاد و امور خارجه منتشر شوند .

ماده ۹ - شخص حقیقی متقاضی صاحب امتیاز باید دارای شرایط زیر باشد .

۱- تابعیت ایران .

۲- دارابودن حداقل ۲۵ سال سن .

۳- عدم حجر و ورشکستگی به تقلب و تقصیر .

۴ - عدم اشتهرای فساد اخلاق و سابقه حکومیت کیفری برآسا سموازین اسلامی که موجب سلب حقوق اجتماعی باشد.

۵ - داشتن صلاحیت علمی در حدلیسانس و یا پایان سطح در علوم حوزه‌ای به تشخیص هیات نظارت موضع ماده ۱ این قانون.

تبصره ۱ - متقاضی امتیاز نشریه موظف است خود یا شخص دیگر را بعنوان مدیر مسؤول واجد شرایط مندرج در این ماده معرفی نماید.

تبصره ۲ - برای نشیریات داخلی یک سازمان، موسسه و شرکت دولتی با خصوصی که فقط برای استفاده کارکنان منتشر و رایگان در اختیار آنان قرار می‌گیرد تنها اجازه وزارت ارشاد اسلامی بارعايت ماده ۲ این قانون کافی است.

تبصره ۳ - با یک پروانه نمیتوان بیش از یک نشریه منتشر کرد.

تبصره ۴ - صاحب امتیاز در مقابل خط مشی کلی نشریه مسؤول است و مسؤولیت یکایک مطالبی که در نشریه به چاپ میرسد و دیگر امور در رابطه با نشریه بعده مدیر مسؤول خواهد بود.

تبصره ۵ - نخست وزیران، وزیران، استانداران، امرای ارشت و شهربانی، زاندارمری روسای سازمانهای دولتی، مدیران عامل و روسای هیات مدیره شرکتها و بانکهای دولتی و کلیه شرکتها و موسساتی که شمول حکم در مورد آن مستلزم ذکر نام است، نمایندگان مجلسین، سفرا، فرمانداران، شهرداران، روسای انجمنهای شهر و شهرستان تهران و مراکز استانها، اعضای ساواک، روسای دفاتر رستاخیز در تهران و مراکز استانها و شهرستانها و واپستان به رژیم سابق که در فاصله زمانی پانزدهم خرداد ۱۳۴۲ تا ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ در مشاغل مذکور بوده و همچنین کسانی که در این مدت از طریق مطبوعات، رادیو تلویزیون سخنرانی در اجتماعات خدمتگزار تبلیغاتی رژیم گذشته بوده‌اند، از انتشار نشریه محرومند.

ماده ۱۰ - اعضا هیات نظارت بر مطبوعات که از افراد مسلمان و صاحب صلاحیت علمی و اخلاقی لازم و مونم به انقلاب اسلامی می‌باشند، عبارتند از.

الف - یکی از قضات دیوانعالی کشور به انتخاب شورای عالی قضائی،

ب - وزیر ارشاد اسلامی یا نماینده نام الاختیار وی.

ج - یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به انتخاب مجلس.

د - یکی از اساتید دانشگاه به انتخاب وزیر فرهنگ و آموزش عالی.

ه - یکی از مدیران مسؤول مطبوعات به انتخاب آنان.

تبصره ۱ - این هیات ظرف دو ماه پس از تصویب این قانون در دوراول و در دوره‌های بعد از مدت اتمام مدت مقرر برای مدت دو سال بدعوت وزیر ارشاد اسلامی تشکیل می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۵ -

بهره‌النفع

شماره

تاریخ

تبصره ۲ - جلسات هیات با حضور دو سوم اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات متخذه با اکثریت مطلق اعضاء معتبر خواهد بود.

تبصره ۳ - هیات نظارت پس از رسیدگی های لازم نظر خود را جهت اجرا به وزیر ارشاد اسلامی اعلام میدارد.

ماده ۱۱ - رسیدگی به درخواست صدور پروانه و تشخیص صلاحیت متقاضی و مدیر مسؤول بعده هیات نظارت برمطابعات است.

ماده ۱۲ - هیات نظارت راسایا به درخواست وزیر ارشاد اسلامی موارد تخلف نشریات را مورد رسیدگی قرار میدهد و در صورت لزوم جهت پیگرد قانونی تقاضای کتبی خود را به دادگاه صالح تقدیم می دارد.

ماده ۱۳ - هیات نظارت مكلف است ظرف مدت سه ماه از تاریخ دریافت تقاضا جهت امتیاز یک نشریه درباره صلاحیت متقاضی و مدیر مسؤول بارعا بیت شرایط مقرر در این قانون رسیدگیها لازم را نجام داده و مراتب رد یا قبول تقاضا را با ذکر دلائل و شواهد جهت اجراء به وزیر ارشاد گزارش نماید، وزارت ارشاد اسلامی موظف است حداقل ظرف ۲ ماه از تاریخ موافقت هیات نظارت برای متقاضی پروانه انتشار صادر کند.

ماده ۱۴ - در صورتیکه مدیر مسؤول شرایط مندرج در ماده ۹ را فاقد گردد، یا فوت شود و یا استغفار دهد، صاحب امتیاز موظف است حداقل ظرف ۳ ماه شخص دیگری را که واحد شرایط باشد به وزارت ارشاد اسلامی معرفی کند، در غیر اینصورت از انتشار نشریه با جلوگیری میشود، تازمانی که صلاحیت مدیر به تایید نرسیده است، مسؤولیتهای مدیرو به عهده صاحب امتیاز است.

ماده ۱۵ - اعلام نظرهایات نظارت مبنی بر تایید یا عدم تایید مدیر مسؤول جدید، حداقل سه ماه از تاریخ معرفی توسط وزارت ارشاد اسلامی خواهد بود.

ماده ۱۶ - صاحب امتیاز موظف است ظرف شش ماه پس از صدور پروانه، نشریه مربوطه را منتشر کند و در غیر اینصورت بایک بار اخطار کتبی و دادن فرصت پانزده روز دیگر در صورت عدم عذر موجه اعتبار پروانه از بین میرود، عدم انتشار منظم نشریه در یک سال نیز اگر بدون عذر موجه (به تشخیص هیات نظارت) باشد، موجب لغو پروانه خواهد بود.

تبصره - نشریه ایکه سالانه منتشر میشود (سالنامه) از ماده فوق مستثنی بوده و در صورت عدم نشر ظرف یک سال بدون عذر موجه پروانه صاحب امتیاز لغو خواهد شد.

ماده ۱۷ - پروانه هاییکه بر طبق مقررات سابق برای نشریات کنونی صادر شده است به اعتبار خود باقی است، مشروط براینکه ظرف سه ماه از تاریخ اجراء این قانون، صاحب امتیاز برای تطبیق وضع خود، با این قانون اقدام نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره

تاریخ

- ۶ -

بیان

ماده ۱۸ — درهرشماره باید نام صاحب امتیاز، مدیر مسؤول، نشانی اداره و چاپخانه‌ای که نشریه در آن بچاپ میرسد و نیز زمینه فعالیت و ترتیب انتشار نوع نشریه (دینی، علمی، سیاسی، اقتصادی، ادبی، هنری و غیره) در صفحه معین و محل ثابت اعلام شود، چاپخانه‌ها نیز مکلف به رعایت مفاد این ماده می‌باشند.

ماده ۱۹ — نشریات در چاپ آگهی‌های تجاری که مشتمل بر تعریف و تمجید کالا یا خدماتی که از طرف یکی از مراکز تحقیقاتی کشور که بر حسب قوانین رسمیت داشته باشد، تایید گردد بارعا نیت ماده ۱۲ و آئین نامه تأسیس و نظارت بر نحوه کار و فعالیت کانونهای آگهی تبلیغاتی و بندهای مربوطه مجاز می‌باشد.

تبصره — در مواردی که طبق این ماده، مطبوعات مجاز به درج آگهی‌های مشتمل بر تعریف و تشویق از کالا و خدمات هستند، متن این تعریف و تشویق نمی‌تواند از متن تقدیرنامه رسمی مراکز قانونی مذکور در این ماده فراتر رود.

ماده ۲۰ — هر روزنامه یا مجله باید دفاتر محاسباتی پلصب شده بر طبق قانون تهیه و کلیه مخارج و درآمد خود را در آن ثبت کند و بیان سالانه درآمد و مخارج را به وزارت ارشاد اسلامی بفرستد، وزارت ارشاد اسلامی هر وقت لازم بداند، دفاتر مالی موسسات را بازرسی مینماید.

تبصره — کلیه مطبوعات مکلفند همه ماهه تیراز فروش ماهیانه خود را کتاباً به وزارت ارشاد اسلامی اطلاع دهند.

ماده ۲۱ — مدیران چاپخانه‌ها در تهران و شهرستانها مکلفند از هر شماره نشریه خود شش نسخه به وزارت ارشاد اسلامی بطور مرتباً و رایگان ارسال نمایند.

ماده ۲۲ — ورود مطبوعات به کشور و نیز خروج آن برآسان موازین شرعی و قانونی اساسی و نظام جمهوری اسلامی است.

ضوابط ورود و خروج آن ظرف شش ماه توسط وزارت ارشاد اسلامی تهیه و به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

فصل ششم — جرائم

ماده ۲۳ — هرگاه در مطبوعات مطالبی مشتمل بر توهین یا الفترا، یا خلاف واقع و یا انتقاد نسبت به شخص (اعم از حقیقی یا حقوقی) مشاهده شود، ذینفع حق دارد پاسخ آن را ظرف یکماه کتاباً برای همان نشریه بفرستد، و نشریه مزبور موظف است اینگونه توضیحات و پاسخها را در یکی از دو شماره‌ای که پس از وصول پاسخ منتشر می‌شود، در همان صفحه وستون و با همان حروف که اصل مطلب منتشر شده است، مجانی به چاپ

شماره

تاریخ

- ۷ -

بیانی

برساند ، بشرط آنکه جواب از دوباره اصل تجاوز نکند و متنم توھین و افترا به کسی نباشد .

تبصره ۱ — اگر شریه علاوه بر پاسخ مذکور مطالب یا توضیحات مجددی چاپ کند ، حق پاسخگوئی مجدد برای معتبر باقی است . درج قسمتی از پاسخ به صورتی که آنرا ناقص یا نامفهوم سازد و همچنین افزودن مطالبی به آن در حکم عدم درج است و متن پاسخ باید دریک شماره درج شود .

تبصره ۲ — پاسخ نامدهای انتخاباتی در جریان انتخابات باید در اولین شماره نشریه درج گردد . بشرط آنکه حداقل شش ساعت پیش از زیورچاپ رفتن نشریه پاسخ به دفتر نشریه تسلیم و رسیده ریافت شده باشد .

تبصره ۳ — در صورتیکه نشریه از درج پاسخ امتناع ورزد یا پاسخ را منتشر نسازد شاکی میتواند به دادستان عمومی شکایت کند و دادستان در صورت احراز صحت شکایت جهت نشر پاسخ به نشریه اخطار میکند و هرگاه این اخطار موثق نشود ، پرونده را پس از دستور توقيف موقت نشریه که مدت آن حداقل از ده روز تجاوز نخواهد کرد ، به دادگاه ارسال میکند .

ماده ۲۴ — اشخاصی که اسناد و دستورهای محترمانه نظامی و اسوار ارتش و سپاه و یا نقشه‌های قلع و استحکامات نظامی را در زمان جنگ یا صلح بوسیله یکی از مطبوعات فاش و منتشر کنند به دادگاه تحويل تابرا بر مقررات رسیدگی شود .

ماده ۲۵ — هرگز بوسیله مطبوعات ، مردم را صریحاً به ارتکاب جرم یا جنایتی بر ضد امنیت داخلی یا سیاست خارجی کشور که در قانون مجازات عمومی پیش بینی شده است ، تحریض و تشویق نماید در صورتی که اثری بر آن مترب شود ، به مجازات معاونت همان جرم محکوم و در صورتی که اثری بر آن مترب نشود ، طبق نظر حاکم شرع بر اساس قانون تعزیرات باوی رفتار خواهد شد .

ماده ۲۶ — هرگز بوسیله مطبوعات به دین مبین اسلام و مقدسات آن اهانت کند ، در صورتیکه به ارتداد منجو شود حکم ارتداد در حق وی صادر واجرا او گریه ارتداد نیانجامد طبق نظر حاکم شرع بر اساس قانون تعزیرات باوی رفتار خواهد شد .

ماده ۲۷ — هرگاه در نشریهای به رهبر یا شورای رهبری جمهوری اسلامی ایران و یا مراجع مسلم تقلید اهانت شود ، پروانه آن نشریه لغو و مدیر مسوول و نویسنده مطلب به محکم صالحه معرفی و مجازات خواهند شد .

تبصره — رسیدگی به جرائم موضوع مواد ۲۴ ، ۲۵ ، ۲۶ و ۲۷ تابع شکایت مدعی خصوصی نیست .

ماده ۲۸ – انتشار عکسها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی منوع و موجب تعزیر شرعی است و اصرار برآن موجب تشدید تعزیر و لغو پروانه خواهد بود.

ماده ۲۹ – انتشار مذاکرات غیرعلني مجلس شورای اسلامي و مذاکرات غير علني محکم دادگستری یا تحقیقات مراجع اطلاعاتی و قضائی که طبق قانون، افشاء آن مجاز نیست منوع است و در صورت تخلف طبق نظر حاکم شرع و قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد.

ماده ۳۰ – انتشار هر نوع مطلب مشتمل بر تهمت یا افتراء یا فحش و الفاظ رکیک یا نسبتهای توهین آمیز و نظایر آن نسبت به اشخاص منوع است، مدیر مسؤول جهت مجازات به محکم قضائی معرفی میگردد، و تعقیب جرائم مزبور موكول به شکایت شاکی خصوصی است و در صورت استرداد شکایت تعقیب در هر مرحله ای که باشد متوقف خواهد شد.

تبصره ۱ – در موارد فوق شاکی (اعماز حقیقی یا حقوقی) میتواند برای مطالبه خسارات مادي و معنوی که از نشر مطلب مزبور برآورده آمده به دادگاه مالحه شکایت نموده و دادگاه نیز مکلف است نسبت به آن رسیدگی و حکم مناسب را صادر نماید.

تبصره ۲ – هرگاه انتشار مطالب مذکور در ماده فوق راجع به شخص متوفی بوده ولی عرفا هنگامی که بازماندگان وی بحساب آید، هریک از ورثه قانونی میتوانند از نظر جزائی یا حقوقی طبق ماده و تبصره فوق اقامه دعوی نمایند.

ماده ۳۱ – انتشار مطالی که مشتمل بر تهدید به هنگ شرف و یا حیثیت و یا افشاء اسرار شخصی باشد منوع است و مدیر مسؤول به محکم قضائی معرفی و با وی طبق قانون تعزیرات رفتار خواهد شد.

تبصره – در مورد مواد ۳۱، ۳۰ تا زمانی که پرونده در مرحله تحقیق و رسیدگی است، نشیبه مورد شکایت حق ندارد نسبت به مورد رسیدگی مطالی نشده، در صورت تخلف دادستان عمومی باید قبل از ختم تحقیقات حکم توقيف نشیبه را صادر کند این توقيف شامل اولین شماره بعد از ابلاغ می شود و در صورت تکرار تا موقع صدور رای دادگاه از انتشار نشیبه جلوگیری می شود.

ماده ۳۲ – هر کس در نشیبهای خود را برخلاف واقع صاحب پروانه انتشار یا مدیر مسؤول معرفی کند، یا بدون داشتن پروانه به انتشار نشیبه مبادرت نماید، طبق نظر حاکم شرع با وی رفتار خواهد شد.

مقررات این ماده شامل دارندگان پروانه و مدیران مسؤولی که مستهای مزبور را طبق قانون از دست داده اند نیز می شود.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۹۰۵
تاریخ ۱۱ مرداد

- ۹ -

بیان

ماده ۳۳ - هوگاه در انتشار نشریه نام یا علامت نشریه دیگری و لو با تغییرات جزئی تقلید شود، بطوریکه برای خواننده امکان اشتباه باشد، از انتشار نشریه جلوگیری و مرتکب به مجازات حبس از ۶۱ تا ۹۰ روز محکوم میشود، تعقیب جرم و مجازات حبس منوط به شکایت شاکی خصوصی است.

ماده ۳۴ - به جرائم ارتکابی بوسیله مطبوعات در دادگاه‌ها حضورهای مدنصفه رسیدگی میشود.

ماده ۳۵ - آئین نامه اجرائی این قانون ظرف حداقل شش ماه توسط وزارت ارشاد اسلامی تهیه و بتصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۳۶ - از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین مغایر ملنى است و وزارت ارشاد مامور اجرای آن میباشد.

طرح قانونی فوق مشتمل بر سی و شش ماده و بیست و سه تبصره در جلسه روز دوشنبه چهاردهم بهمن ماه یکهزار و سیصد و شصت و چهار به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. / خ

رئيس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی
۱۴